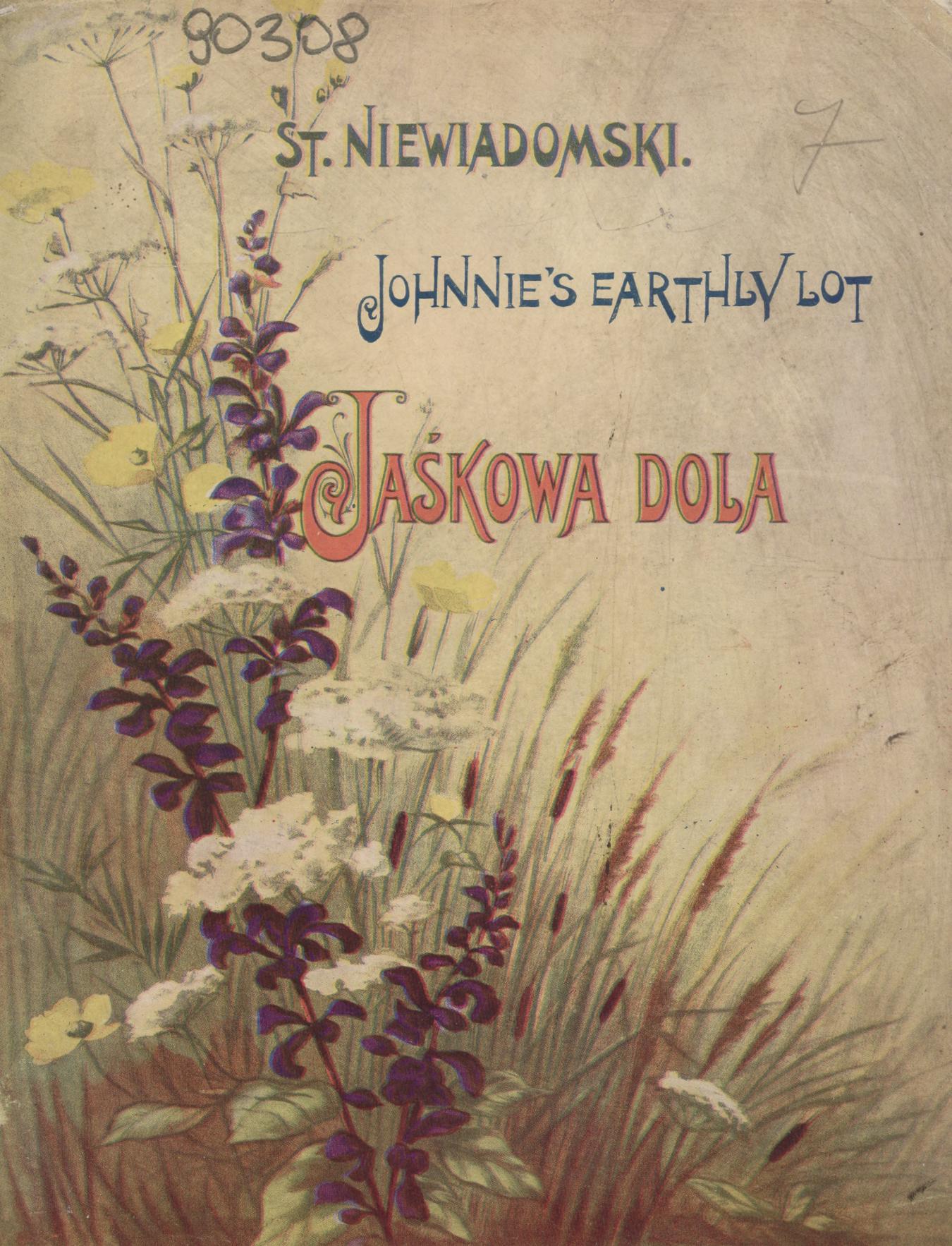

90308

ST. NIEWIADOMSKI.

JOHNNIE'S EARTHLY LOT

JASKOWA DOLA

POLISH

LIBRARY

GLASGOW

ZARZĄD MIEJSKI w TARNOWIE
Miejska Biblioteka Publiczna
im. Juliusza Słowackiego
ul. Staszica 6; - tel. 491

L. 3956
31926

STANISŁAW NIEWIADOMSKI

JAŚKOWA DOLA

DZIEWIĘĆ PIEŚNI DO SŁÓW
MARII KONOPNICKIEJ

ŚWIATOWY ZWIĄZEK POLAKÓW Z ZAGRANICY

45, BULGRAVE SQUARE, LONDON, S.W.1.

TEL. SLOANE 2214—2215

KSIĄŻNICA POLSKA

GLASGOW 1944

MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

LONDYN

C-90398

MARYA KONOPNICKA (1846-1910)

STANISŁAW NIEWIADOMSKI (1857-1936)

Never has the City of Lwów worn a festive dress of richer colour than on the fiftieth birthday of *Marya Konopnicka* in 1902, when the Polish people presented her with a little country home in Żarnowiec (the „Gorse“ Village), and peasants from every Polish province, in their finest national array, with ribboned horses and flowered waggons, came to honour their beloved poet and patron saint.

For of all the wrongs and the misery in this world she took the peasant's earthly lot to her compassionate heart. His life of toil and tears, his oppression and orphandom in the bondage of ignorance, his almost mystic dependance on sun and clouds, his natural attachment to Mother Earth become manifest in Konopnicka's poetry. The peasant love of native soil inspires her to the magnificent apotheosis of the Polish Homeland in her great epic on Polish emigration, „Pan Balcer in Brazil“. The same earthrootedness springs up in the first line of her “Rota” (“The Oath”) which has become a second national hymn: “We shall not yield this soil from which we grew”. And her peasant ballad: “When the king went forth to battle”, made famous in Koeneman's setting by Chaliapin, is a striking tribute to the “Unknown Soldier”.

Stanisław Niewiadomski, a pupil of Chopin's pupil, Karol Mikuli, has devoted his life, apart from critical and pedagogical activities, exclusively to the solo and choral arrangement of Polish folksongs and to the composition of melodies in a kindred style. His fruitfulness and accessibility provide the daily bread in the average Polish musical household. “Johnny's Earthly Lot” is Niewiadomski's personal choice from Konopnicka's lyrical garlands such as “The Shepherd's Flute” (“Na fujarce”), “From Meadow and Field” (“Z łąk i pól”), “From the Peasant Hut” (“Z chaty”), “Through the Morning Dew” (“Po rosie”).

Though Poland is often accused of feudalism, Polish letters are richer in peasant themes than any other European literature. Konopnicka strove for mutual understanding and just partition between owner and tenant. May a near future fulfil these lines of hers which I have freely paraphrased:

*And on my tomb shall written be
“Concord and Fraternity”.
And blue will shine the sky above,
the brother will his brother love,
and when they leave me, hand in hand,
the strong will by the feeble stand.*

*(A ja was mówię: mój kamień mogilny
Mieć będzie napis „braterstwo i zgoda”.
I wzejdzie na tą mogilę pogoda,
I brat tam bratu z miłością dlon poda —
I pójdą razem — i słabły — i silny).*

JAN ŚLIWIŃSKI

789
Nie
jas

Kołysanka.

St. Niewiadomski.

Andantino.

Głos.

Fortepian.

Ko - łysz mi się ko - łysz, ko -

ły - sko li - po - wa!

Nie-chaj cię Ja - sień - ku, Pan

Je - zus za - cho - wa! Za - cho-wa cię ro - czek, za - cho-wa cię

dru - gi, a po - tem cię we - zma do dwor - skiej po - stu - gi.

Come sopra.

p *pp*

rall. *a tempo*

Ko - lysz mi się ko - lysz,

ko - ry - se - czko bia - la. a ja so - - - bie

pój - de, gdzie ja bę - - - de chcia - ta.

Molto più lento.

Nie poj - de - da - le - ko od dzie - cia - tka me - go, je - no na on
ten.

con Ped.

emen - tarz, do do - lu czar - ne - go, do do - tu czar
lunga rit. a tempo

rit. a tempo

stringendo

Come sopra.

ne - go!

A con tranquillenza

p

ppp

a a

rit.

pp a piacere

Ko - lysz mi się ko - lysz, ko - ty - skoli - po - wa.

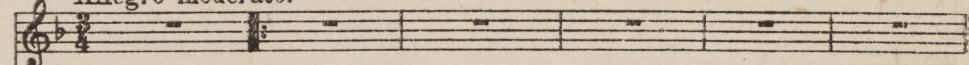
p

Na gody.

St. Niewiadomski.

Allegro moderato.

Głos.

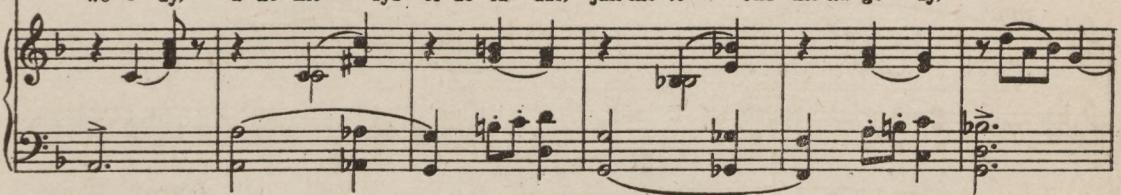
Fortepian.

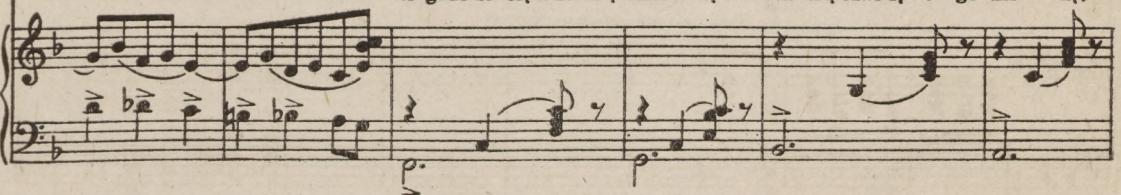
Po - ki - wa - li mu - tuś glo - wą po - pła - ka - li ma - ro
Jeszczeć bym ci wcha - cie ra - da zbie - rzesz chró - stu dźwi - gniez

wie - le, da - li czap - ke ba - ran - ko - wą ta - tu - sio - wą ka - mi - ze - lę.
wo - dy, a - no kie - dyż ci do lu - dzi, jak nie te - raz nie na go - dy,

Da - li ła - pę - cie zły - ka szy - te, za pa - zu - chę kromkę chle - ba,
A gó - dź że się wdo - brą chwi - lę wdo - brą chwi - lę i go - dźi - nę,

idź-że Ja-śku wświat sze-ro-ki, na wschód słon-ka na wschód nie-ba, idź-że Ja-śku
po wsze-la-kiej na-le-żno-ści choć za zgrze-bną ko-szu-li ne. A gódz że się

wświat sze-ro-ki na wschód słon-ka na wschód nie-ba. Idź-że
wdo-brą chwi-lę wdo-brą chwi-lę i go-dzi-

1. Przejście do 2 zwrotki.

Tempo I.

idź idź-że Ja- śku idź-że Ja - śku idź!

2. do ostatniej zwrotki.

nę. Idź-że idź, idź-że Ja -

- śku.

Lento.

A musical score for piano and voice in Lento tempo. The score consists of five staves. The top two staves are for the voice, with lyrics in Polish. The bottom three staves are for the piano. The lyrics are as follows:

1-dzie Ja-siek po ście - ży - nie, co się spoj-rzy to ja mi - nie,
co się spoj-rzy to się smu - ci, al-bo poj-dzie al-bo
wró - ci. Sta - ra wie - rzba jak-by ży - wa ga - kę - zia - mi cze - gos
ki - wa cze - goś skrzy - pi, cze - goś bia - da, dziw do nie-go nie za - ga - da....
Oj, nie u - żyl Ja-siek wcha - cie a - ni wcza-su ni swo - bo - dy.

Rozlegnijże się...

Andantino.

St. Niewiadomski.

Fortepian.

p

Più lento.

Roz - le - gnij - že sie glo - sie po le - sie po zie - lo - nej szu -
Mie - sia - ca ja - sność wstru - dze roz - tra - ca pla - tki sre - brne i

rit.

p

mia - cel da - bro - wie o - trza - śnij z ro - sy, tra - wy i klo - sy
zło - te i si - ne; że - bym je - no chciał, zło - to bym miał,

i te glo - gli, co kwi - tna, w pa - ro - wie,
tyl - ko się - gnać w te mo - dra, głę - bi - ne.

molto rit.

Roz - le - gnij - że się
Że - bym je - no chciał

rit.

più vivo

rit.

rit.

Przez po - le przez wieś
J zal i mi - lo

roz - glo - sem się nies -
jak - by się śni - lo,

rit.

pp

con Ped

aż do dro - gi co i - dziev kraj świa - ta, niech się za - slu - cha
po ga - kę - zia ch coś szep - ce coś ga - da, wser - cu ko - ka - cze

String. (przy 2-giej)

mo - ja dzie-wu - cha, wo-dna trzei - na i la - ka i cha - ta
śmie - je się i pła - cze i chce po - rwać i sa - mo prze - pa - da

rit.

p

Stretto.
pp e misterioso

A musical score for a vocal piece. The top staff is in treble clef (G), the bottom staff is in bass clef (F). The lyrics are written in Polish. The first line of lyrics is: "Hej głos do kota, co ci mnie wolać, coś ci dzie". The second line is: "Hej dziwna to noc, ja kia dech i moc". The music consists of eighth and sixteenth note patterns. The dynamic is marked as pp (pianissimo) throughout.

zpie   si   za - bie - ra ma, du - szę -   że - bym je - no chciał
na -   manie   od nie - ba od zie - mi,   że - bym je - no chciał

A musical score for piano, featuring two staves. The top staff uses a treble clef and the bottom staff uses a bass clef. Measure 11 begins with a half note in the bass, followed by a quarter note in the treble. Measure 12 begins with a half note in the bass, followed by a quarter note in the treble. The music concludes with a final measure consisting of a half note in the bass and a quarter note in the treble.

I.
Lento.

pół swia - ta bym miał, ty - ko ty - le, że *ko . nie paść mi.
w gó - rę bym się rwał

A musical score page showing two measures of music for orchestra. The first measure consists of six eighth-note chords in the treble clef staff. The second measure begins with a bassoon solo, indicated by a bracket under the bassoon part, followed by a forte dynamic (f) and a melodic line consisting of eighth and sixteenth notes.

Tempo I.

B.Z.B....

A musical score page featuring two staves. The top staff is in treble clef, B-flat key signature, and common time. It contains measures 10 and 11, starting with a forte dynamic (f) followed by a diminuendo (dim.). Measure 11 ends with a roll dynamic (rall.). The bottom staff is in bass clef, A-flat key signature, and common time, providing harmonic support.

12.

jak sko - wro - nek skrzy-dła - mi sza - re - mi, skrzy - dla - mi sza -

pp poco a poco cresc.

re - mi. Źe.bym je - no chciał wgó-re bym się rwał, wgó-re bym się wgó-re bym się

pp poco a poco cresc.

rwał, skrzy - dla - mi sza - re - mi, wgó - re bym się wgó -

ff

re rwał!

molto rit.

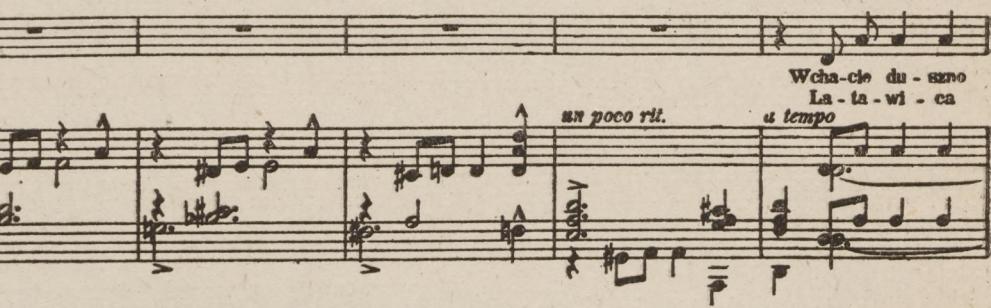
p

Latawica.

St. Niewiadomski

Un poco vivo.

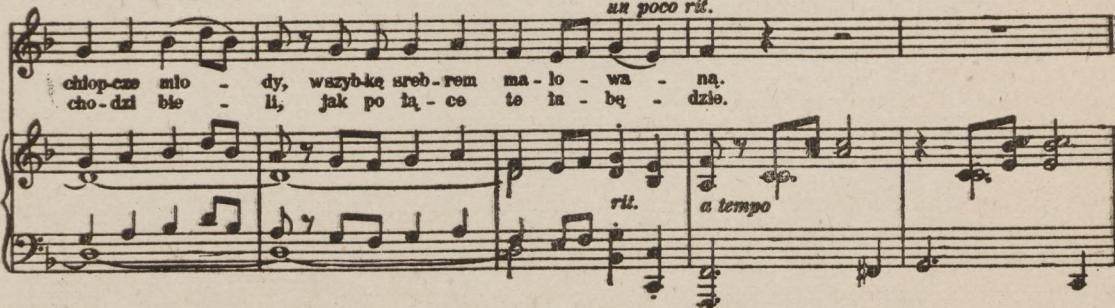
Glos.

Fortepian.

*wcha - cie du - sno
La - ta - wi - ca
a tempo*

*wcha - cie nu - dno, twar - da ta - wa po - pod ścia - na, Spoj - rzyj chłop - eze,
lnu - nie sie - je, lnu - nie sie - je, lnu - nie prze - dzie, tyl - ko w wła - anej*

*chłop - eze milo - dy, wszyb - kę sreb - rem ma - lo - wa - na.
cho - dzi bie - li, jak po fa - ce te la - be - dzie.*

*un poco rit.
rit. a tempo*

Wszybce sto - i snap pro - mie - ni, snap pro - mie - ni od mie - siącz - ka, od ksie - ży -
 Pod tu - ma - nem przezdzień ca - ty la - ta - wi - ca wja - rach le - ży, no - ca - tan -

ca Ach! A na bla - fej smu - dze tań - ezy bo - sa sto - pa,
 czy Ach! No - ca tań - czy no - ca spie - wa i roz - kwi - ta,

rit. a capriccio

la - ta - wi - ca. Ja - sny war - kocz roz - ple - cio - ny na nim wia - nek zdro - ki -
 jak kwiat świe - ży. Na zro - szo - nej tań - czy tra - wie, wa - bi śmie - chem i pu -

ci - ny a we wło - sach po - nad czo - tem mi - ga - ja - cy o - gnik si - ny.
 sto - ta a nad glo - wa wrę - ku trzy - ma brza - ka - ja - ce złoty rze - szo - to.

rall. rall.

Lento.

Za-pa-chnia - ia ku mnie ia - ka, za-pa-chnia - ta świe - żem sia - nem,

pójdz po-le-cim po-nad po - lem chłodna ro - sa, po-sre-brza - nem.

Za ta brzo - za za ol - szy - na, po-wiem to - bie kto ja ta - ka,

a za la - sem za zie - lo -nym, dam ci zio-te piór - ko pta - ka.

espress.

Più mosso.

Za ta gó - ra, za wy - so - ka, zdej-mę znie - ba gwiaz-dy si - ne,

rit.

a za mo - rzem za szu - mia - cem   wko - io cie - ble sie o - wl - ne.

a tempo

rit.

Lento misterioso.

Gdzie o-bró - ce ja-sne o - czy z wiatrem wle - chisz plyniesz wo - da, kwiaś się po - i chio - dna.

pp

ro - sa, ser - ce po - i się swo - bo - da.

Tempo I.

leggiero

Sen-nagimurka wskrzydia bi - je,

śnie - ży pió - ra do kie - ży - ca, a na ja - snej smu - dze tań - czy bo - sa, sto - pa
 rit.
 la - ta - wi - ea. a tempo 3 3 Na zro - szo - nej tań - czy tra - wie wa - bi śmie - chem i pu -
 rit.
 sto - ta a nad glo - wą wrę - ku trzy - ma brzą - ka - ja - ce złącz rze - szo - to.
 rit.
 La - ta - wi - ca! La - ta - wi - ca!
 cresc molto ff p
 rit.
 ca. a tempo pp rit.
 rit.

Nie swatała mi cię swatka.

St. Niewiadomski.

Moderato.

Glos.

Fortepian.

Nie swa - ta - fa mi cię swat - ka, a - ni oj - ciec a - ni mat - ka,
Lu - dzie mi cię nie ra - i - ll a - ni do mnie miodem pi - li,

un poco rit.

je - no pieś - ni sko - wron - ko - we, wte po - ran - ki, wte ma - jo - we. Je - no ja - sne o - na
je - no ten mie - sia - czek bia - ly i te gwia - zdy cię swa - ta - ty. Nie cho - dzi - ty tu sa -

a tempo

zdro - je, kę - dy, ko - nie do dnia po - je, je - no go - fab ów skrzy - dia - ty, je - no ścież - ka
sia - dy na na - mo - wy na wy - wia - dy, je - no ci - chosć wie - czo - ro - wa nio - sta z kąd - ci

p rit.

do twej cha - ty, i fu - jar - ki o - nej gra - nie, — co roz - le - ga się po fa - nie, —
 mi - te sto - wa, no - cka je - no wo - knie sta - ta chio - dna ro - sa przy - pi - ja - ta

przy 2. giej zwrotce pp i tajemniczo
con anima ten.

i te trzci - ny ro - ki - ci - ny. Hej! „Jedź - ze Ja - šku
 chio - dna ro - sa mnie bu - dzi - ta. Hej! „A gdzie Ja - šku

a tempo *animato*
 do dzie - wczy - ny, jedź - ze Ja - šku do dzie - wczy - ny. Hej, hej, hej,
 two - ja mi - ta, a - gdzie Ja - šku two - ja mi - ta Hej, hej, hej,

animato

1. przejście do 2 giej zwrotki rit.
 hej, jedź - ze Ja - šku jedź!... hej! Gdzie twa mi - ta

a tempo

gddie?... f dim. morendo pp

Jakże cię mam brać dziewczyno.

St. Niewiadomski.

Głos. Lento. agitato e string. calmato

Jak-że cię mam brać dziewczyno, jak-że cię mam
Jak-że cię mam brać dziewczyno, jak-że cię mam

Fortepian. *p*

brać, kie-dy mi cie zbia-lej cha-ty nie-chcia oj-ce dać?
brać, kie-dy mi cie zbia-lej cha-ty nie-chcia oj-ce dać?

A-nim ja nie ptak skrzy-dla-ty a-nim ja nie ptak,
A-nim ja nie mgła z nad ta-ki, a-nim ja nie mgła,

ze - bym zto - ba, le - ciat w gó - re przez ten mo - dry szlak!
 ze - bym cie - bie skrył tu - ma - nem przed ju - sno - ścia dnia.

Più lento

A - nim ja nie duch naj - mil - sza, a - nim ja nie
 A - nim ja nie grób dzie - wczy - no a - anim ja nie

rall.

p

rall.

a tempo

duch grób, že - bym cie - bie zdmu-chnął z zie - mi zdmuchnął ja - ko z kwie - cia puch!
 že - bym zto - ba, po nie - wo - li že - bym do-stać wie - czny ślub! —

col canto

1. przejście do 2. giej zwrotki 2. zakończenie

dolce

pp

Miesięczna noc.

Krakowiak.

St. Niewiadomski.

Allegretto.

Głos.

Fortepian.

A čy tež u - rok ja - ki, čy mi tak na śnie sta - nie, že mnie coś noc - ka,
A tu ci juž gro - ma - da i ta-tuá prze - de pro - giem, ja czap - kę ci - skam

wo - ta. a wsta - waj - že u - ta - nie, mie - się - cznaż bo - noc - mie -
w gó - re. o - stań - ciež zPa - nem Bo - giem mie - się - cznaż bo - noc - mie -

się - cznaż bo noc! Ja ko - nia du - chem zła - - ki, stro - na - mi
się - cznaż bo noc! W lot fur - cza cho - ra - gie - - wki, po - de - mną

o - gnie świe - ca, a za mną czar - ne wron - ki od bo - ru kra - cząc le - ca.
 ko - nik ska - cze, u krzy - ża na roz - sta - ju Zo - sień - ka cze - goś pla - cze.

Trąb - kę gdzieś sty - chać w da - li, psy we wsi cze - goś wy - ja, a we mnie ser - ce
 Oj pła - cze, la - men - tu - je, coś ci przez dwie nie - dzie - le, a w trze - cią i - dzie,

wa - li, wa - li, i wdzie - wan fe - re - zy - ja. Mie - sie - cznaż bo noc, mie -
 i - dzie pro - skie sa - sia - dy na we - se - le. Mie - sie - cznaż bo noc, mie -

się - cznaż bo noc!
 się - cznaż bo noc!

un poco sosten.   *a tempo*

Z pod la - su tu - man wsta - je rzy si - wy coś się le - ka

un poco sosten.   *a tempo*

a cóz ja te - mu wi - nien, že mi się śni wo - jen - ka. Mie - się - cznaż bo

p

molto affretando

noc, mie - się - cznaż bo noc, a cóz ja te - mu wi - nien

cresc.

molto cresc. - - - *ed accel.* - - -

że mi się śni wo - jen - ka že mi się śni wo - jen -

f

ka!

a tempo

ff

L n y.

St Niewiadomski.

Lento ma non troppo.

Głos.

Fortepian.

1. Oj ma-tu - siu lny nam kwi-ta, ja - ko nie - bo
 2. A zwiążeż go po - wro-sia - mi, ja - ko dzie-wczę

tak blę - ki - tno, spiel - cież za - gon ko - lo krzy - ża, bo się . na mnie czas przy -
 rą - cze - ta - mi, pró - žno dar - mo, bój się Bo - ga ja iść - mu - szę kę - dy

rit. *a tempo allarg.*

bli - za hej!
 dro - ga hej!

A - - - - - iza - mi go po - le - waj - cie,
 U - przed - cież mi cien - kie pló - tno,

accel. *rit.* *allarg.*

affrettando

a lza - mi go po - le - waj - cie i na słoń - ku su - szyc daj - cie,
 wy - biel - cież je na za - go - nie, mo - cny Bo - ze toć tam smu - tno, niech go cie - pły wiatr prze -
 toć tam cię - žko wob - cej

sosten.

wle - wa,
stro - nie,
a sko-wro - nek niech o - śpie - - - - - wa,
mo - cny Bo - že toć tam smu - - - - - tno

rit.

hej! _____ A rwij - cieź go w noc - kę ja - sna nim za bo - rem
hej! U - szyj - cieź mi ko - szu - li - nę w po - lu - deń - ko

f rit. a tempo

rall. f rit. a tempo

p

zo - - rze zga-sna, a rwij - cieź go po-nie-wo-li, z na-szej czar-nej chłopskiej ro - li,
w pro - gu cha - ty nie za - luj - cie mi zgrze - bnejszmaty, al - bo wró - ce al - bo... al - bo

p p p

> rit.

rwij - cie go!
zgi - - ne.
rwij - cieź, rwij - cie go!
nie za - luj - cieź mi!

dolciss.

rit.

Lento.

p

Jak do - sta - nę w pier - si ku - le, je - śli ta - ki wy - rok bo - ski niech na ser - cu mam ko -

pp

cresc.

szu - le złu na - sze - go na - szej wio - ski hej! _____

cresc.

dolciss. p

rit.

niech na ser - cu, niech na ser - cu mam.

rit.

pp

Dzwony.

St. Niewiadomski.

Andante.

Głos.

Fortepian.

A gdy sko - nał wczar - nej cha - cie Ja - sień - - ko mi - ly,
A - le dzwo - ny twar - de ser - ce i zim - na piers mia - ly,

po - szla mat - ka, pro - sic dzwo - - ny by mu dzwo - ni -
be - dziem je - mu dzwo - nle mat - - ko za ta - lar bia -

ly.
ly.
marcato
a tempo

più lento

Mój Ja - sień - ko mój ro - dzo - ry w tru - mien - ce le - zy
 Do - laž mo - ja nie - szczęśli - wa Ja - sień - ko mi - ly

o za-graj - cieź wy mu dzwo - ny z tej bia - lej wie - zy
 chy - baż to - bie īzy te mo - je bę - daż dzwo - ni - ly

Nie - chaj 1 - dzie głos bi - ja - cy
 Chy - baż mo - je na - rze - ka - nie

o ja - sne skon - ce przez te po - la przez te la - sy
 bieć bę - dzie z ro - sa, kie - dy cie - bie na mo - gil - ki

uffrettando molto

rit.
 z wia - trem szu - mia ce mój sy - na - - - czech mój ro -
 z cha - ty wy - nio - - sa do - laż mo - - - ja nie-szczę -
 rit. molto rit. ff
 con express. p
 dzo - ny w tru mien ce - le - žy o za -
 śli - wa ja - steń ko - mi - ly lzy te
 graj - - ciež wy mu dzwo - ny z tej bia - lej wie - - - žy!
 mo - - je chy - baz to - ble bę - dać dzwo - ni - - - ly!
 pp col canto un poco marcato
 1. 2.

Miejska Biblioteka Publiczna
w Tarnowie

Czytelnia Naukowa

0250-090308-00

STANISŁAW NIEWIADOMSKI

JOHNNY'S EARTHLY LOT

NINE SONGS TO THE POLISH WORDS OF

MARYA KONOPNICKA

ENGLISH VERSION BY DR. JAN ŚLIWIŃSKI

ZARZĄD MIEJSKI w TARNOWIE
Miejska Biblioteka Publiczna
im. Juliusza Słowackiego
ul. Staszica 6; - tel. 491

L.

TO THE MEMORY
OF
Mme ROBERTA HARASOWSKA

Dear Adam,

they were your mother's favourite songs and
your filial devotion urged you to publish them
here in exile. I did not know your mother. But
as tribute is paid to a mother, I could not
withhold mine. Let us therefore inscribe this
English version to her cherished name.

Jan Śliwiński

London, in the fifth year of the war, 1944.

ENGLISH VERSIONS

I. CRADLE SONG

(SEE P. 3)

Andantino.

2 Swing slow, swing slow-ly my lime wooden crad-ie, In His care, my
piu mosso

John-ny, Lord Jes-us will keep thee. Keep thee for a year long, keep thee for an-oth- er.
ten. Più mosso

a tempo And one day they'll take thee to serve in the man-or. A

3 Swing slow, swing slowly — Bast plait-ed crad-le — On the road the
ten.

whirl-wind plays a wild, wild music. One day thou wilt fol-low trumpets' brazen
rit. a tempo Come sopra

sum-mons, Leave thy mother, John-ny, At the gate-way weep-ing. A

3 Swing slow, swing slow-ly, cradle white and wood-en, I shall
Molto più lento.

go a-wander-ing where my feet — will take me. 2 Not so far they'll take me
ten.

from my dear- est John-ny, On-ly to the church-yard to the grave cold and lone-ly, to the
Come sopra grave cold and lone-ly. A

3 *pp a piacere* Swing slow, swing slowly, my lime wooden cradle — A

1. CRADLE SONG

Swing slow, swing slowly, my lime wooden cradle!
 In His care, my Johnny, Lord Jesus will keep thee.
 Keep thee for a year long, keep thee for another.
 And one day they'll take thee to serve in the manor.

Swing slow, swing slowly, bast plaited cradle!
 On the road the whirlwind plays a wild, wild music...
 One day thou wilt follow trumpets' brazen summons,
 leave thy mother, Johnny, at the gateway weeping.

Swing slow, swing slowly, cradle white and wooden,
 I shall go a-wandering where my feet may take me.
 Not so far they'll take me from my dearest Johnny,
 Only to the churchyard, to the grave cold and lonely.

Swing slow, swing slowly, my lime wooden cradle!

1. KOŁYSANKA

Kołysz mi się, kołysz, kołyseko lipowa!
 Niechaj cię, Jasieńku, Pan Jezus zachowa!
 Zachowa cię roczek, zachowa cię drugi,
 A potem cię wezmą do dworskiej posługi.

Kołysz mi się kołysz, kołyseczko z łyka!
 Na gościńcu tuman, z wiatrem gra muzyka.
 Oj, grają ci, grają złociste trębaczce...
 Jasieńko się żegna, matka w progu płacze!

Kołysz mi się, kołysz, kołyseczko białą,
 A ja sobie pójdę, gdzie ja będę chciała!
 Nie pójdę daleko od dzieciątka mego,
 Jeno na on cmentarz, do dołu czarnego!
 Kołysz mi się kołysz, kołyseko lipowa!

II. JOHNNY GOES A-WANDERING

(SEE P. 7)

Allegro moderato.

Mother lingered in the door-way, Not a lit-tle was she weep-ung.
 I had liked to keep thee long-er, For the brushwood, for the wat-er,

Had a cap of lamb's skin rea-dy, And a shirt from fa-ther's best ones. 3 Gave him shoes of lime bast
 Better go, if it must be so, Time has come when people need thee. May a good star guide thy

plat-ed. And some rye bread for the journ-ey: "In the world thou shalt now wander, towards the eastern sky, towards
 do-ing. Bless the hour thou takest serv-ice. Be content with what they off-er were it but enough to

sun-rise, In the world now thou shalt wan-der, towards the eastern sky, towards sun-
 shroud thee. May a good star guide thy doing, bless the hour thou takest ser-
 rise!"

1^a Volta Go now, go! — Go my John-ny, luck go with thee go!" 3
 2^a Volta Go now, go! — Go my John-ny, go!"

Lento.

Johnny walks along the foot-way, All he knows is quickly pass-ing. And it makes him sad and
 sad-der. Should he fol-low, or turn home-ward? Here the wil-low at the roadside

with her branches seems to beck-on, Something crackles, something whimpers, Could it be their way of
 speaking? Ah, at home he had no pleas-ure, Neither rest there was, nor leis-ure

It's thy lot to go a-wand'r-ing. Time has come when thou art want-ed —

Ah, at home he had no pleas-ure, Neither rest there was, nor leis-ure
 It's thy lot to go a-wand'r-ing. Time has come when thou art want-ed." 6

rit. molto a tempo

2. NA GODY *)

Pokiwali matuś głową,
Popłakali mało wiele,
Dali czapkę barankową,
Tatusiową kamizelę.
Dali łapcie z lyka szyte,
Za pazuchę kromkę chleba:
Idź-że, Jaśku, w świat szeroki,
Na wschód słońka, na wschód nieba . . .

Jeszczebym ci w chacie rada,
Zbierzesz chróstu, dźwigniesz wody,
Ano kiedy ci do ludzi,
Jak nie teraz, nie na Gody.
A gódz-że się w dobrą chwilę,
W dobrą chwilę i godzinę,
Po wszelakiej należności,
Choć za zgrzebną koszulinec . . .

Idzie Jasiek po ścieżynie,
Co się spojrzy, to ją minie;
Co się spojrzy, to się smuci —
Albo pójdzie, albo wróci . . .
Stara wierzba jakby żywa,
Gałęziami za nim kiwa,
Czegoś skrzypi, czegoś biada,
Dziw do niego nie zagada . . .

Oj! nie użył Jasiek w chacie
Ani wczasu ni swobody,
— Ano — kiedyż mu do ludzi,
Jak nie teraz, nie na Gody?

2. JOHNNY GOES A-WAND'RING

Mother lingered in the doorway,
not a little was she weeping.
Had a cap of lamb's skin ready
and a shirt from father's best ones.
Gave him shoes of lime bast plaited
and some rye bread for the journey.
„In the world thou shalt now wander,
towards eastern sky, toward sunrise!“

I had liked to keep thee longer
for the brushwood, for the water.
Better go, if it must be so.
Time has come when people need thee,
May a good star guide thy doing,
bless the hour thou takest service.
Be content with what they offer,
were it but enough to shroud thee.

Johnny walks along the footway,
All he knows, is quickly passing,
and it makes him sad and sadder,
should he follow or turn homeward?
Here the willow at the roadside
seems to beckon with her branches,
something crackles, something whimpers,
could it be their way of speaking?

Ah, at home he had no pleasure,
neither rest there was nor leisure.
It's thy lot to go a-wand'ring,
time has come, when thou art wanted.

*) Gody, Godnie święta — święta Bożego Narodzenia.

III. RING OUT, MY VOICE

(SEE P. 11)

Andantino. Più lento.

5. Ring out my voice, o'er marshes and meadows, through oak-wood's green and rustling shadows,
Like gold the pebbles in the river glimmer, in moon-light's coldentic - ing shimmer.

Toss off the dew from grass- es and heather from haw-thorn and briar Which blossom to-ge-ther.
If I but cared for rich- ness and pleasure I'd low- er my hand and grasp the lur - - ing treasure.

Ring out, my voice, ring out, ring out!
If I but cared, if I but cared,

Ring out, ring out! —
if I but cared —

O'er lonely high-ways, and ferny by-ways, Where the sheep flock when shepherds are hom- ing,
What e'er I'm brewing, it's my un-do-ing. If those dreams don't come true and I'm fail- ing.

That my parents hear me, and my girl that's near me, When the birds fall a-sleep in the gloam- ing.
My heart gets stronger, but the road gets long-er. Joy of to-day's to-mor-row's be-wail-ing.

Strange for-ces round me e-late and con-found me Cheer and sadd- en me
Haunted the night, — and daunt-ed the might Which a-round me

the soul in my bos-om. Had I time, just time, this world would be mine,
is wav-ring and weav-ing If I dared to try, I know that I could fly.

But I'm herding the cows of my mas- ter. 3 With the sky - - lark towards
sun-rise up cleav-ing, towards sun-rise up cleav-ing, If I dared to try, I

Tempo I. ^{1a Volta}
know that I could fly, I know that I could fly, that I could fly — Towards sun-
rise up cleav-ing. If — I dared to try, I could fly! 2

pp piano a poco cresc.

3. RING OUT, MY VOICE!

Ring out, my voice, o'er marshes and meadows,
through oakwood's green and rustling shadows,
toss off the dew from grasses and heather,
from hawthorn and briar which blossom together.

Ring out, my voice, ring out, ring out
 o'er lonely highways and ferny by-ways,
 where the sheep flock when shepherds are homing,
 that my parents hear me,
 and my girl that's near me,
 when the birds fall asleep in the gloaming.
 Strange forces round me, elate and confound me,
 cheer and sadden the soul in my bosom.
 Had I time, just time, this world would be mine,
 but I'm herding the cows of my master.

Like gold the pebbles in the river glimmer,
 in moonlight's cold enticing shimmer.
 If I but cared for richness and pleasure
 I'd lower my hand and grasp the luring treasure,
 if I but cared, if I but cared!
 What e'er I'm brewing,
 it's my undoing
 if those dreams don't come true and I am failing.
 My heart gets stronger,
 but the road gets longer,
 joy of to-day's to-morrow's bewailing.
 Haunted the night and daunted the might
 which around me is wav'ring and weaving.
 with the skylark towards sunrise up cleaving.
 If I dared to try, I know that I could fly,

3. ROZLEGNIJĘ SIĘ

Rozlegniję się, głosie, po lesie,
 Po zielonej, szumiącej dąbrowie!
 Otrząsnij z rosy trawy i kłosy
 I te głogi, co kwitną w parowie!
 Przez pole, przez wieś, rozglosem się nies,
 Aż do drogi, co idzie w kraj świata...
 Niech się zasłucha moja dziewczyna,
 Wodna trzcina — i łąka — i chata.
 Hej, głos dokoła cości mnie woła,
 Cości z piersi zabiera mi duszę...
 Żebym jeno chciał, pół światabym miał,
 Tylko tyle, że konie paść muszę...

Jasność miesiąca w strudze odtrąca,
 Płatki srebrne i złote i sine...
 Żebym jeno chciał, to złotobym miał!
 Tylko sięgnąć w tę modrą głębinę.
 I żal i miło, jakby się śniło,
 Po gałęziach coś szepcze, coś gada...
 W sercu kołacze, śmieje się, płacze,
 I chce porwać i samo przepada.
 Hej, dziwna, dziwnaź to noc—jakiś dech i moc
 Idzie na mnie od nieba, od ziemi,—
 Żebym jeno chciał, w górebym się rwał,
 Jak skowronek skrzydłami szaremi.

IV. WINTER FAIRY

(SEE P. 15)

Un poco vivo.

3 5 Dull the room, the air is heavy, and the peasant bench not easy.
What she wears is neither wov-en, neither woven, *poco cito*, nor meas-
ured. Look, my John-ny, look my lad-die, how the panes are sil-ver freez-ing.
ured. In her fair-y freakish white-ness like a swan she seems be-feath-ered.

See, there stands a sheaf of moon-beams, sheaf of moon-beams shining, gleam-
All the day she lies en-shroud-ed in the hedge-beams, in the ditch-
ing, light and air-y, ah - - - "On a streak of white is danc-ing, barefoot, soft the
es, but at night time, *rit. a capriccioso* But at night she sings and danc-es, and her dance the

Winter Fair-y. Fair her hair, her plaits un-plait-ed, with a crowning wreath of wicker,
world be-witch-es. Dan-ces on the frosty grass-es, laughs, allures with impish twinkling.

O'er her brow, am-ong the tress-es, hidden fires flare and flick-er. 2 4
O'er her head her hands are swing-ing, rainbow rattles gai-ly tinkl-ing.

"Canst thou smell the meadow's green-ing, smell the thousand new born flow-ers, Come, we'll wander through the
spring fields, while the ear-ly dew still show-ers. In the wood of birch and al-der,

we shall sit and rest to-ge-ther. I will show thee all the beauty of the yellow-hamm-er's
Piu mosso feather. Where the mountains high are soar-ing, I will pluck thee stars from heav-en,
Lento misterioso

In the o-cean's thunder roar-ing, shall my soul to thine be giv-en. Where I turn, my eyes give
pow-er storm and sea shall be thy serv-ant. As the dew revives the flow-er
freedom forti-fies the fervent." 2 8 Dreaming clouds their wings are beat-ing,
snow-flakes whirl and twirl so air-y, On a streak of white is dancing bare-foot soft the

Winter Fair-y. Dances on the frosty grass-es, Laughs, allures with impish twinkling,
O'er her head her hands are swing-ing rainbow rattles gai-ly tinkl-ing. Win-ter

Fair - - - - y! Win-ter Fair - - - - y! 3

4. LATAWICA

W chacie duszno, w chacie nudno,
Twarda ława popod ścianą...
— Spojrzyj, spójrzyj, chłopcze młody,
W szybkę srebrem malowaną!
W szybce stoi snop promieni,
Od miesiączka, od księżyca,
A na białej smudze tańczy,
Bosą stopą Latwica.
Jasny warkocz rozpleciony,
Na nim wianek z rokiciny,
A we włosach, ponad czołem,
Migający ognik siny.

Latawica lnu nie sieje,
Lnu nie sieje, lnu nie przedzie,
Tylko w własnej chodzi bieli,
Jak po łace te łabędzie.
Pod tumanem przez dzień cały,
Latawica w jarach leży,
Nocą tańczy, nocą śpiewa
I rozkwita, jak kwiat świeży.
Na zroszonej tańczy trawie,
Wabi śmiechem i pustotą,
A nad głową w ręku trzyma
Brzakające z tęcz rzeszoto.

„Zapachniała ku mnie łąka,
Zapachniała świeżem sianem,
Pójdz, polecim ponad polem,
Chłodną rosą wysrebrzanem.
Za tą brzozą, za olszyną,
Powie tobie, kto ja taka,
A za lasem, za zielonym,
Dam ci złote piórko ptaka.
Za tą góram, za wysoką,
Zdejmę z nieba gwiazdy sine,
A za morzem, za szumiącym,
W koło ciebie się owinię.
Gdzie obrócę jasne oczy,
Z wiatrem wzleciś, spłyniesz z wodą,
Kwiat się poi chłodną rosą,
Serce poi się swobodą!“

Senna chmurka w skrzydła bije,
Śnieży pióra do księżyca,
A na jasnej smudze tańczy,
Bosą stopą Latawica.

4. THE WINTER FAIRY

Dull the room, the air is heavy,
and the peasant bench not easy.
Look, my Johnny, look, my laddie,
how the panes are silver freezing.
See, there stands a sheaf of moonbeams,
shining, gleaming light and airy, ah!
On a streak of white is dancing
barefoot, soft, the Winter Fairy.
Fair her hair, her plaits unplaited,
with a crowning wreath of wicker,
o'er her brow among the tresses
hidden fires flare and flicker.

What she wears is neither woven,
neither woven, sewn nor measured;
in her fairy freakish whiteness
like a swan she seems befeathered.
All the day she lies enshrouded
in the hedgerows, in the ditches,
but at night she sings and dances,
and her dance the world bewitches.
Dances on the frosty grasses,
laughs, allures with impish twinkling,
o'er her head her hands are swinging
rainbow rattles gaily tinkling.

“Canst thou smell the meadow's greening,
smell the thousand new born flowers,
come, we'll wander through the spring fields
while the early dew still showers.
In the wood of birch and alder
we shall sit and rest together,
I will show thee all the beauty
of the yellow-hammer's feather.
Where the mountains high are soaring
I will pluck thee stars from heaven,
in the ocean's thunder roaring
shall my soul to thine be given.
Where I turn, my eyes give power,
storm and sea shall be thy servant,
as the dew revives the flower
freedom fortifies the fervent.”

Dreaming clouds their wings are beating,
snowflakes whirl and twirl so airy,
on a streak of white is dancing
barefoot, soft, the Winter Fairy.

Na zroszonej tańczy trawie,
Wabi śmiechem i pustotą,
A nad głową w ręku trzyma,
Brzakające z tęcz rzeszoto.
Latawica! Latawica!

Dances on the frosty grasses,
laughs, allures with impish twinkling,
o'er her head her hands are swinging
rainbow rattles gaily tinkling.
Winter Fairy! Winter Fairy!

V. IT IS NOT THE PEOPLE'S DOING

(SEE P. 20)

Moderato.

6 It is not the people's do- ing. That we lov- ers got a - woo - ing.
Not ad- vice did it, nor prais- ing. Nor a friend his tankard rais- ing.

un poco più

But the skylark in 'the morning with her trills the May ad- orn- ing. And these brooklets sil- ver
But the moonlight on the heather Brought us lov- ers two to- ge - ther. Neighbours did not try to

a tempo

blink- ing, Where the horses come a drink- ing, And those pigeons in the tow- er, yonder foot - - path
match us. Or with craft and trick to catch us, But the ev'ning calm and cool- ing, found the words - so

a tempo

near the bower, But the shepherd's shawn so thrill- ing, Vale and dale with languor fill- ing,
dear and fooling, While the night-in- gale kept call- ing, And the meadow dew was fall- ing,

And the rustling reeds de - bat- ing, Hey! John- ny, go, the maid is wait- ing,
But the dawn renews the an- guish, Hey! Where does she, my sweet one langui-
ta volta

Johnny, go, the maid is wait- ing, Hey, hey, hey, hey! John- ny, go, John- ny,
where does she, my sweet one langui-
ta volta shing? Hey, hey, hey, hey!

go! hey! Where, my sweet one, where?

6

5. IT IS NOT THE PEOPLE'S DOING

It is not the people's doing
that we lovers got a-wooing,
but the skylark in the morning
with her trills the May adorning,

and these brooklets silver blinking
 where the horses come a-drinking,
 and those pigeons in the tower,
 yonder footpath near the bower,
 but the shepherd's shawn so thrilling
 vale and dale with languor filling,
 and the rustling reeds debating, hey!
 Johnny, go, the maid is waiting!

Not advice did it nor praising,
 nor a friend his tankard raising,
 but the moonlight on the heather
 brought us lovers two together.
 Neighbours did not try to match us,
 or with craft and trick to catch us,
 but the ev'ning calm and cooling
 found the words so dear and fooling
 while the nightingale kept calling
 and the meadow dew was falling.
 But the dawn renews the anguish, hey!
 Where does she, my sweet one, languish?

5. NIE SWATAŁA MI CIĘ SWATKA

Nie swatała mi cię swatka,
 Ani ojciec, ani matka,
 Jeno pieśni skowronkowe,
 W te poranki, w te majowe,
 Jeno jasne one zdroje,
 Kiedy konie do dnia poję,
 Jeno gołąb ów skrzydlaty,
 Jeno dróżka do twej chaty.
 I fujarki onej granie,
 Co rozlega się po łanie,
 I te trzciny rokiciny —
 — Jedź-że Jaśku, do dziewczyny —
 Hej!

Ludzie mi cię nie raili,
 Ani do mnie miodem pili,
 Jeno ten miesiąc biały,
 I te gwiazdy cię swatały.
 Nie chodziły tu sasiady
 Na namowy, na wywiady,
 Jeno cichość wieczorowa
 Niosła skądcisi miłe słowa,
 Nocka jeno w oknie stała,
 Chłodną rosą przypijała,
 Chłodną rosą mnie budziła —
 A gdzie, Jaśku, twoja miła?
 Hej!

VI. HOW CANST THOU BE MINE, MY MAIDEN

(SEE P. 22)

Lento. *agitato e string.*

How canst thou be mine, my maid-en, mine, how canst thou be? If thy pa-rents from the
 How canst thou be mine, my maid-en, mine, how canst thou be, If thy pa-rents from the
 mill pond: nev-er will a- gree? I'm no bird with ea-gle pin-ions, from the mountains
 mill pond: nev-er will a- gree? I am not the mist at morn-ing, mist so dense and
 high, that I could a-light and take thee soaring to the sky —
 grey. that I could en-wrap and shield thee from the cru-el day —
pianissimo
 Neither am I, dear, a spir-it, nor a fo-rest sprite, that I could — thee
 If I were a tomb, my dar-ling, 'neath the hea-ven wide, I would shake — this
 blow like pol- len, from the li-lies, li-lies white. 2 2

6. HOW CANST THOU BE MINE, MY MAIDEN?

How canst thou be mine, my maiden,
 mine, how canst thou be,
 if thy parents from the mill pond
 never will agree?
 I'm no bird with eagle pinions
 from the mountains high,
 that I could alight and take thee
 soaring to the sky.
 Neither am I, dear, a spirit
 nor a forest sprite,
 that I could thee blow like pollen,
 from the lilies white.

How canst thou be mine, my maiden,
 mine, how canst thou be,
 if thy parents from the mill pond
 never will agree?
 I am not the mist at morning,
 mist so dense and grey,

that I could enwrap and shield thee
from the cruel day.
If I were a tomb, my darling,
'neath the heaven wide,
I wou'd shake this earthly serfdom,
make thee mine eternal bride.

6. JAKŻE CIĘ MAM BRAĆ DZIEWCZYNĘ

Jakże cię mam brać, dziewczyno,
Jakże cię mam brać,
Kiedy mi cię z białej chaty
Nie chcą ojce dać?
Anim ja nie ptak skrzydlaty,
Anim ja nie ptak,
Żebym z tobą leciał w górę,
Przez ten modry szlak!
Anim ja nie duch najmilsza,
Anim ja nie duch,
Żebym ciebie zdmuchnął z ziemi,
Jako z kwiecia puch!

Jakże cię mam brać dziewczyno,
Jakże cię mam brać,
Kiedy mi cię z białej chaty,
Nie chcą ojce dać?
Anim ja nie mgła z nad łąki,
Anim ja nie mgła,
Żebym ciebie skrył tumanem,
Przed jasnością dnia.
Anim ja nie grób, dziewczyno,
Anim ja nie grób,
Żebym z tobą poniewoli
Dostał wieczny ślub!

VII. THE MOON SHINES SO BRIGHT

(SEE P. 24)

Allegretto.

Is it a spell that haunts me, is it a dreamt of tiding, what is this call that
There, what a crowd of peo - ple, Dad at the door stands griev- ing, I hold my cap and
taunts me. Hey, lan- cer, up, get rid- ing. } The moon shines so bright, the moon shines so bright!
beck - on: God bless you, I am leav-ing. }
Quick, to the grazing hors - es, Lights flicker through the heather; is it an e - vil o - men, that
Hoo - rah, the flags are fly - ing, spright - ly my charger's leaping, under the road shirene row - an poor
crows a-round me gath - er? Somewhere a horn is sound - ing, sheep in the sheds are bleat - ing,
Nell is sad - ly weep - ing. Be not a - fraid of wait - ing, he is a lov - er heart - y.
louder my heart is bounding, bounding, is it a witches' meeting? } The moon shines so bright, the
on - ly three weeks, he'll ask his neighbours home to the wedding par - ty. } *a tempo*
moon shines so bright. 4 *un poco sosten.* Dust ris - es in the val - ley, hol-la, my stead is
steam - ing, I can-not help this bed - lam, of battles I am dream-ing. The moon shines so
bright, the moon shines so bright! I can-not help this bed - lam of bat-tles I am
molto cresc ed ascel. dream - ing, of battles I am dream - ing! 3

7. MIESIĘCZNA NOC (Krakowiak)

A czy też urok jakiś,
Czy mi tak na śnie stanie,
Że mnie ktoś nocką woła:
„A wstawajże, ułanie!”
Miesięcznaź bo noc!

Ja konia duchem z łąki,
Stronami ognie świecą,
A za mną czarne wronki,
Od boru, kracząc lecą.
Trąbkę gdzieś słychać w dali,

7. THE MOON SHINES SO BRIGHT

Is it a spell that haunts me,
is it a dreamt of tiding,
what is this call that taunts me:
Hey, lancer, up, get riding.
The moon shines so bright!

Quick, to the grazing horses,
Lights flicker through the heather;
is it an evil omen,
that crows around me gather?
Somewhere a horn is sounding,

Psy we wsi czegoś wyją,
A we mnie serce wali,
I wdziwiam ferezyją*)...
Miesięcznaż bo noc!

A tu ci już gromada,
I tatusz przede progiem,
Ja czapkę ciskam w góre:
„Ostańcież z Panem Bogiem!”
Miesięcznaż bo noc, miesięcznaż bo noc!
W lot furczą chorągiewki,
Pode mną konik skacze,
U krzyża na rozstaju
Zosieńka czegoś płacze.
Oj, płacze, lamentuje,
Cości przez dwie niedziele,
A w trzecią idzie prosić
Sąsiady na wesele.
Miesięcznaż bo noc!

Z pod lasu tuman wstaje,
Rzy siwy, coś się leka.
A cóż ja temu winien,
Że mi się śni wojenka,
Miesięcznaż bo noc!

sheep in the sheds are bleating,
louder my heart is bounding, bounding,
is it a witches' meeting?
The moon shines so bright!

There, what a crowd of people,
Dad at the door stands grieving,
I hold my cap and beckon:
God bless you, I am leaving.
The moon shines so bright!
Hoorah, the flags are flying,
sprightly my charger's leaping,
under the road shrine rowan
poor Nell is sadly weeping.
Be not afraid of waiting,
he is a lover hearty,
only three weeks, he'll ask his neighbours
home to the wedding party.
The moon shines so bright!

Dust rises in the valley,
holla, my stead is steaming,
I cannot help this bedlam,
of battles I am dreaming.
The moon shines so bright!

*) Ferezyja, (z tur. feredże) — szata zwierzchnia,
sukmana.

VIII. FLOWERING FLAX

(SEE P. 27)

Lento ma non troppo.

Mother dear, the flax is flow'ring, like the sky is blue its blossom. Where the cross stands
Bind them up with straw and hold them, like a maid-en's waist so ten-der. There's no choice, God
weed the fur-rows, for my time is draw-ing nearer, hey! — Be - - dew with
leads the wand'rer to the end that He has fat-ed, hey! — Weave me a
tears the flax-en grasses, that the sun-shine may not harm them. And the south wind shall ca-ress them,
thin threaded lin-en, and bleach it white on the stub-ble, Lord, how sad the life and drea-ry
and the sky-lark bless them sing-ing, and the sky-lark bless them sing-ing,
How it weighs if you're a strang-er! how it weighs if you're a strang-er!
hey! — Go gath-er them, while the moon shines, gather them in vil-lein la-bour.
And sew my shroud when at mid-day, sun is shin-ing on thy threshold.
Gather them in vil-lein la-bour from our soil, the soil of peasants, Ga-ther them!
Don't re-gret that cof-fin clothing! Who could tell if life or death were chos-en?
2 Gather, gath-er them. 6 If for me is cast the bul-let,
Don't re-gret, re-gret! true to God's un-fail-ing wis-dom, let my heart be warmly shel-tered in the home-spun
of my vil-lage, hey! — in the home-spun, in the homespun dear! 2

8. L N Y

Oj, matusiu, lny nam kwitną,
Jako niebo tak błękitno!
Pielcież zagon wedle krzyża,
Bo się na mnie czas przybliża, Hej!
A łączam go polewajcie,
A na słonku suszyć dajcie,
Niech go ciepły wiatr przewiewa,
A skowronek niech ośpiewa, Hej!
A rwijcież go w nockę jasną,
Nim za borem zorze zgasną;
A rwijcież go poniewoli,
Z naszej czarnej, chłopskiej roli, Hej!

8. FLOWERING FLAX

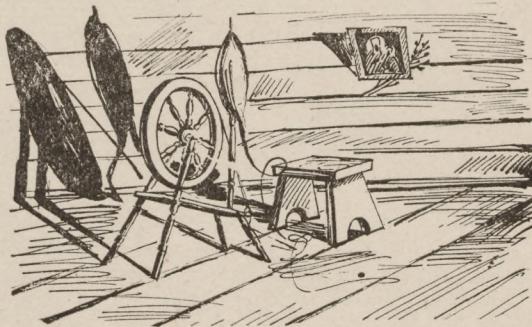
Mother dear, the flax is flow'ring,
like the sky is blue its blossom.
Where the cross stands, weed the furrows,
for my time is drawing nearer, hey!
Bedew with tears the flaxen grasses,
that the sunshine may not harm them.
And the south wind shall caress them,
and the skylark bless them singing, hey!
Go, gather them, while the moon shines,
ere the East the dawn is kindling,
gather them in villein labour
from our soil, the soil of peasants.

A zwiąźcież go powróslami,
 Jako dziewczę rączetami...
 Próżno, darmo, bój się Boga,
 Ja iść muszę kędy droga, Hej!
 Uprządzcieś mi cienkie płotno,
 Wybielcież je na wygonie...
 Mocny Boże, toć tam smutno,
 Toć tam ciężko w cudzej stronie, Hej!
 Uszyjcież mi koszulinę
 W poludeńko, w progu chaty,
 Nie żałujcie zgrzebnej szmaty,
 Albo wrócę, albo zginę, Hej!

Jak dostanę w piersi kulę,
 Jeśli taki wyrok boski,
 Niech na sercu mam koszulę,
 Z lnu naszego, z naszej wioski, Hej!

Bind them up with straw and hold them
 like a maiden's waist so tender.
 There's no choice, God leads the wand'r'er
 to the end that He has fated, hey!
 Weave me a thin threaded linen,
 and bleach it white on the stubble.
 Lord, how sad the life and dreary, hey!
 How it weighs, if you're a stranger,
 And sew my shroud when at midday
 sun is shining on thy threshold.
 Don't regret that coffin clothing!
 Who could tell if life or death were chosen?

If for me is cast the bullet,
 true to God's unfailing wisdom,
 let my heart be warmly sheltered
 in the homespun of my village, hey!

IX. THE BELLS

(SEE P. 30)

Andante.

4 On the day he died, poor Johnny, and dark was the hour,
 But the day bells he had heard of metal, no dark pray'r was set them swing-ing.
 mo-ther went to ask the bells: Ring out from your white tower.
 For tha-ler, mo-ther, will we wil-ling-ly go ring-ing.
 In his cof-fin lies my John-ny, my joy, my sor-row, let your voic-es
 Woe, my John-ny, woe, my dear-est, thought I'm for-sak-en, fain, per-haps, my
 go a-ring-ing through the dawning mor-row. 2 Give them all your heart and
 tears shall ring thee, tears from heart blood shak-en. *affretando* Fain, molto per-haps, my tears shall
 pow-er, set heaven cry-ing, and the winds o'er hills and val-leys
 bless-
thee like spring rain fall-ing, when they for thy churchyard jour-ney
 groan-ing, sad-ly sigh-ing. My on-ly son is dead, my John-ny, oh dark-est, though I'm
 to the hut come call-ing. Woe, my John-ny, woe, my dear-est, thought I'm
 hour. Ring a-loud, ye bells, the tid-ing, from your white tower
 sak-en, fain, per-haps, my tears will ring thee, from heart blood shak-en.

9. D Z W O N Y

A gdy skonał w czarnej chacie
 Jasieńko miły,
 Poszła matka prosić dzwonów,
 By mu dzwoniły.

„Mój synaczek, mój rodzony,
 W trumience leży.
 O, zagrajcież wy mu, dzwony,
 Z tej białej wieży.

Niechaj idzie głos bijący,
 O jasne słońce,
 Przez te pola, przez te lasy
 Z wiatrem szumiące . . .”

Mój syneczek, mój rodzony,
 W trumience leży,
 O zagrajcież wy mu dzwony,
 Z tej białej wieży!”

9. THE BELLS

On the day he died, poor Johnny,
 and dark was the hour,
 mother went to ask the bells: Ring out from your white tower.

In his coffin lies my Johnny,
 my joy, my sorrow,
 let your voices go a- ringing
 through the dawning morrow.

Give them all your heart and power,
 set heaven crying,
 and the winds o'er hills and valleys
 groaning, sadly sighing.

My only son is dead, my Johnny,
 oh darkest hour.
 Ring aloud, ye bells the tiding
 from your white tower.

Ale dzwony twarde serca,
 Zimną pierś miały,
 „Będziem jemu dzwonić, matko,
 Za talar biały“.

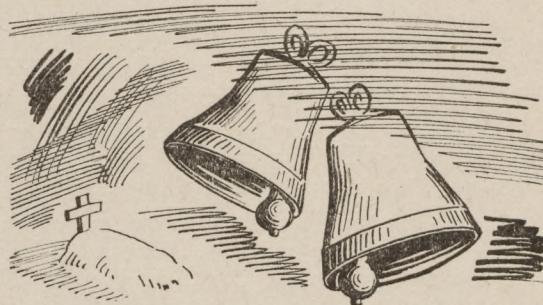
„Dolaż moja nieszczęśliwa,
 Jasieńku miły!
 Chyba moje narzekanie
 Będą dzwoniły.

Chybą moje narzekanie
 Bić będzie z rosą,
 Kiedy ciebie na mogiłki
 Z chaty wyniosą!“

But the bells had hearts of metal,
 no pray'r set them swinging.
 For a thaler, mother, will we
 willingly go ringing.

Woe, my Johnny, woe, my dearest,
 though I'm forsaken,
 fain, perhaps, my tears shall ring thee,
 tears from heart blood shaken.

Fain, perhaps, my tears shall bless thee
 like spring rain falling,
 when they for thy church yard journey,
 to the hut come calling.

ZARZĄD MIEJSKI w TARNOWIE
 Miejska Biblioteka Publiczna
 im. Juliusza Słowackiego
 ul. Staszica 6; - tel. 491

L.

S P I S R Z E C Z Y

C O N T E N T S

	Page
I. Kołysanka — Cradle song ...	3
English version ...	34
II. Na gody — Johnny goes a-wandering ...	7
English version ...	36
III. Rozlegnij się — Ring out, My voice ...	11
English version ...	38
IV. Latawica — The winter fairy ...	15
English version ...	40
V. Nie swatała mi cię swatka — It is not the people's doing	20
English version ...	42
VI. Jakże cię mam brać dziewczyno — How canst thou be mine, my maiden ...	22
English version ...	44
VII. Miesięczna noc — The moon shines so bright ...	24
English version ...	46
VIII. Lny — Flowering flax ...	27
English version ...	48
IX. Dzwony — The bells ...	30
English version ...	50

31926

C-90308